

Câinele Faraonilor

Kelb-tal-Fenek

de Cristian STEFANESCU, arbitru chinolog international

Conform înregistrărilor istorice, Câinele Faraonilor este cel mai vechi câine domesticit de către om. Pe un disc circular egiptean, datat în jurul anilor 4000 I.C., cu siguranță anterior perioadei primei dinastii, sunt pictați doi câini vânzând o gazela

Acești câini seamănă izbitor de mult cu câinele despre care vorbim și care a fost denumit astfel datorită faptului că a fost identificat pe o multitudine de inscripții și fresce din perioada faraonilor egipteni. Imaginea zeului egiptean al morții, Anubis, este un câine în poziție culcată și cu capul ridicat, perfect asemănător cu acela care face subiectul articolului de față. Originea acestuia a constituit obiectul studiului pentru mulți egiptologi care au ajuns la concluzia că această rasă poate fi rezultatul unei încrucișări dintre mai multe tipuri de canide sălbatice. Se spune că de la *Canis Doerdelini* a capatat silueta elegantă, de la *Canis Lupaster* - membrele lungi și puternice, iar botul lung, urechile ridicate și temperamentul - de la câinii sălbatice ai Egiptului. În zilele glorioase ale regilor și nobililor Egiptului antic, datorită loialității față de stăpân, încrederii pe care și-o dobândiseră din partea oamenilor, dar mai ales datorită calităților de buni câini de vânătoare, ei erau la mare pretuire. În 1935, în partea de vest a piramidei lui Keops, la Gizeh, a fost descoperit un mormânt cu următoarea inscripție ce înregistrează o ceremonie rituală de înmormântare: "Aici se afla câinele, pazitor al Majestății Sale, (acest câine, n.n.) numit Abuwtiyuw". Dorința suveranului fusese ca acest câine, de tip Pharaoh Hound, să fie onorat în fața marelui zeu Anubis.

Atunci când s-au instalat în insula Malta și Gozo (aflate în apropierea coastei italiene), fenicienii au adus acești câini, cărora le-au păstrat, aproape neschimbata, înfățișarea ce data de aproximativ 5000 de ani. În prezent, acești câini reprezintă rasa națională a Maltei, fiind crescuți pentru paza gospodăriei și pentru vânătoarea de iepuri, de unde provine și cealaltă denumire: Kelb-tal-Fenek (câine de vânătoare pentru iepuri).

Cu toate acestea, aspectul actual al rasei se datorează chinologilor britanici care au adus-o în Anglia puțin înainte de anul 1930 și ulterior în 1963, când Malta și-a obținut suveranitatea și personalul englez a parasit insula. În S.U.A., primele exemplare au fost introduse în 1967, iar în prezent, această glorioasă rasă are reprezentanți în foarte multe țări.

Cu privire la originea acestor câini există mai multe teorii, precum și o dispută foarte aprinsă referitoare la denumirea corectă a rasei. Cele mai importante și care prezintă, în egală măsură, slăbiciuni, dar și foarte multe puncte forte, sunt teoria malteză și cea egipteană. Prima, care se opune denumirii de Pharaoh Hound, consideră că rasa provine din Malta, iar denumirea corectă este Kelb-tal-Fenek. Cealaltă teorie, cea mai cunoscută, răspândită și îmbrățișată (chiar și de către FCI) susține originea egipteană, confirmată de artefactele și marturiile arheologice egiptene, care reprezintă o dovadă puternică în sprijinul acestei afirmații. Actualmente, Malta a depus la FCI prin domnul Peter Gatt, unul dintre cei mai mari specialiști din lume ai acestei rase, un proiect de modificare a standardului. Până în prezent nu s-a luat nici-o decizie, dar problema este departe de a fi rezolvată. Până atunci, singurul standard recunoscut de FCI este cel publicat în acest articol.

Pharaoh Hound În România

În România, primul exemplar importat se afla în proprietatea domnului Dragos Chibzui, multumită autorului acestui articol și pe această cale aș dori să mulțumesc celor care au făcut posibil acest lucru: doamnei Victoria Popova din Rusia, crescătoare cu reputație mondială și domnului Petru Muntean, arbitru chinolog internațional și specialist al acestei rase.